

Messun saarna – kerrattavaksi myös kotihartaudessa
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
17. sunnuntain Pyhän Kolminaisuuden päivästä, 27.9.2026

Pyhäpäivän aihe

Liturginen väri

Alttarikynttilöitä

Päivän Psalmi

Vanhan Testamentti

Epistolateksti

Evankeliumi

Kristityn vapaus

Vihreä

2 alttarikynttilää

Psalmi 119:97–104 (Luterilaisia virsiä, sivu 438)

Aamos 5:21–24

Kolossalaiskirje 2:16–23

Markus 2:18–22

Virret

Alkuvirsi

700a

Jumala rakas Isämme

Kiitosvirsi

135

Jumala loi

Saarnavirsi

315

Valvoa mun Jeesus anna

Uhrivirsi

186

Nyt kuinka kiittäisimme

Ehtoollisvirret

831, 731, 749 On sydämeni keltoton, Isä Taivaan, Tulkaa te jotka työtä,

Päätösvirsi

325

Tulkaa ja riemuitkaa

Kollehtarukous

Laupias Jumala! Varjele meitä lain orjuuden ikeestä ja anna meille armosi, että rakkaudesta sinuun palvelisimme sinua alttiisti ja kuuliaisesti Jeesuksen Kristuksen vapauttamina lapsinasi. Auta meitä myös, ettemme milloinkaan käyttäisi väärin armoasi, ettemme koettaisi peitellä sillä suruttomuutta tai väärää vapautta, vaan vaeltaisimme aina sinua peläten ja pyhää tahtoasi totellen. Sinun Poikasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta.

Saarnateksti

Aamos 5:21–24

Saarnan nimi

Vapautesi on Kristuksen vanhurskaudessa

Evankeliumitekstin maisema

Tämän sunnuntain aiheena on kristityn vapaus. Olemme tottuneet ajattelemaan vapautta itsestämme käsin, mutta päivän Raamatun tekstit puhuvatkin vapaudesta, jonka Jumala antaa Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Myös päivän Vanhan Testamentin teksti puhuu vapaudesta, joka syntyy syntien anteeksiantamuksesta, ja pukee sen sanoihin: **”Oikeus virratkoon kuin vesi ja vanhurskaus niin kuin ehtymätön puro.”** (Aamos 5:24) Oikea ja todellinen vapaus ihmisellä syntyy vasta, kun hän on uskossa omistanut Kristuksen lahjavanhurskauden, kun on päässyt osalliseksi Jeesuksen ehtymättömästä ansiosta meidän syntisten puolesta. Silloin ihminen ihmisen sydämessä asuu uskallus, joka sanoo: **”Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan.”** (Roomalaiskirje 8:31) Raamatun opetuksen mukaan tämä uskallus perustuu yksin Kristuksen sovitustyöhön ja meidän hyväksemme luettuun lahjavanhurskauteen. (Roomalaiskirje 3:25)

Kristityn vapaus Kristuksessa, Hänen lahjavanhurskaudessaan, vaikuttaa rakkauden Jumalan Sanaan ja Hänen seurakuntaansa maailman myrskyjen keskellä. Evankeliumi asettaa meidät vapauteen myös murheen ja huolen aikana: **”Hän kantaa voimallaan ja pitää vallassaan maat, meret avarat ja vuorten kukkulat. Ne sanallaan Hän loi, tyhjästä esiin toi. Siis maahan langetkaa! Luojaamme Jumalaa nyt kumartakaan kaikki.”** (Virsi 325:2)

1 Viekää pois (Aamos 5:23)

Profeetta Aamos, joka palveli profeettana noin 790–740 eKr., oli lähtöisin Juudean Tekoasta, noin 20 km Jerusalemita etelään ja noin 8 km Beetlehemistä etelään. Hän saarnasi erityisesti Israelin kymmenen heimon parissa. Aamos oli lammaspaimen ja metsäviikunapuiden hoitaja eli maanviljelijä. Hän palveli profeettana vähän ennen profeetta Jesajaa, osin samoihin aikoihin profeetta Hoosean kanssa. Aamoksen aikana Israel eli ennennäkemättömän vaurasta aikaa, ja sai myös elää melko rauhassa, mutta kansa oli heittäytynyt irstauden ja epäjumalanpalveluksen valtaan. Monin tavoin Aamoksen aika oli niin kuin meidän aikamme; oli aikaisempiin sukupolviin nähden paljon vaurautta mutta samalla Jumala ja Hänen Sanansa oli työnnetty sivuun. Elämä elävän Jumalan yhteydessä on vaihdettu ihmisten itse keksimiin tärkeisiin asioihin. Aamos profetoiti erityisesti Beetelissä, mikä oli Israelin kymmenen heimon epäjumalanpalveluksen keskus.

Jumala puhui Aamoksen kautta: **”Minä vihaan, Minä halveksin teidän juhlianne enkä mielisty teidän juhla kokouksiinne. Vie pois Minun edestäni virttesi pauhina, en tahdo kuulla sinun harppujesi soittoa.”** (Aamos 5:21–23) Miksi Jumala puhui näin? Eikö kokoontumiset Herran meidän Jumalamme nimessä ja virren veisuu ole oikein? Miksi Jumala nosti profeetan julistamaan tämän kovan nuhteen sanan kansalleen? Siksi, että kansa oli hyljännyt Jumalan, joka oli heidän Luojaansa ja joka vaati vanhurskautta, oikeamielisyyttä ja jakamatonta sydäntä jokaiselta ihmiseltä. Nyt kansa oli turmellut elämänsä pakanakansojen epäjumalilla, puisilla ja metallisilla – itse tehdyillä patsailla, lahjusten ottamisilla synnillä, epäuskolla ja irstaisuudella – seksuaalisella moraalittomuudella, mikä kuului osana ja oli myös seurausta epäjumalanpalveluksesta.

Rakkaat kristityt, näettekö te yhtymäkohdan meidän aikaamme? Valtaosa kansaamme on tietämättömiä Jumalan Sanasta, vaikka se olisi niin runsaasti saatavana keskuudessamme? Valtaosa ihmisistä elää lihan teoissa synnin palvelijoina: tehdään lähimmäiselle väkivaltaa, ollaan epärehellisiä ihmisille ja samalla Jumalalle, puhutaan väärää todistusta toisesta, hyljätään aviopuolisot, tehdään haureuden syntiä, saatutetaan aviovuoteet, työt ja harrastukset voittavat useimpien kohdalla Jumalan Sanan kuulemisen, himoitaan tavaraa. Profeetta Aamos eli ja saarnasi tällaisessa ajassa. Tässä kaikessa ihmiset olivat kahlehdittuja syntiin, olivat lihan teoille orjina ja vaikka itse ajattelivat elävänsä vapaina, niin todellisuudessa he elivät sielujemme vihollisen perkeleen kahleissa. Ihminen onkin ilman Herraa Jeesusta kahlehdittu synnin harjoittamiseen. Ihminen luulee olevansa vapaa, mutta hän on päästä varpaisiin kahleissa – synnin, kuoleman ja sielunvihollisen perkeleen vallassa. Siksi Herra Jeesuskin puhui apostoli Paavalille: **”Minä pelastan sinut sekä oman kansasi että pakanain käsistä, joitten tykö Minä sinut lähetän avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valkeuteen ja saatanan vallasta Jumalan tykö ja saisivat uskomalla Minuun synnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa.”** (Apostolien Teot 26:17–18) Kenestä Kristus tässä puhuu? Hän puhuu kaikista ihmisistä kaikkina aikoina, myös meidän aikamme ihmisistä. Kaikki ovat syntyessään kahlittuja pahan valtaan ja voivat saada vapauden yksin Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa ja syntien anteeksiantamisessa Hänen veressään.

2 Oikeus ja vanhurskaus virratkoon (Aamos 5:23)

Mistä siis sinä ja minä ja jokainen ihminen voisi saada oikean ja todellisen vapauden? Kristuksen lahjavanhurskaudesta! Pelastus on yksin Kristukselta ja Kristuksessa. **”Usko Herraan Jeesukseen niin sinä pelastus, ja niin myös sinun perhekuntasi.”** (Apostolien Teot 16:31) Jumala lahjoittaa sielusi pelastuksen pyhässä kasteessa ja uskossa, jonka Kristus vaikuttaa. Ilman pelastusta synnin turmeluksesta ei voi myöskään olla todellista vapautta ihmisenä. Ensin täytyy **”oikeuden ja vanhurskauden virrata kuin ehtymätön puro”** (Aamos 5:24) ja oikeus ja vanhurskaus on tässä: **”Nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia, se Jumalan vanhurskaus, joka uskon kautta Jeesukseen Kristukseen tulee kaikkiin ja kaikille, jotka uskovat; sillä ei ole yhtään erotusta. Sillä kaikki ovat syntyä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ja saavat lahjaksi (= vapaana Jumalan lahjana) vanhurskauden Hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, jonka Jumala on asettanut armoistuimeksi (= lepytysuhriksi) uskon kautta Hänen vereensä.”** (Roomalaiskirje 3:21–25)

Miten tässä oikeus ja vanhurskaus virtaavat? Ne virtaavat siinä, että vanhurskas Jumala toteutti oikeuden, Jumalan oikeudenistunnossa syyllinen rangaistiin. Kuka oli tämä syyllinen? Hän oli Herra Jeesus Kristus, joka tehtiin synniksi sinun tähtesi ja synti sai täyden rangaistuksen. Mikään sinun syntisi ei jäänyt rankaisematta, sillä Kristus maksoi koko syntiesi velan. Meille, itsessämme jumalattomille, siis koitti armon aurinko – vapauttava tuomio. Vanhurskaan Jumalan oikeus virtasi, kuin ehtymätön puro, ja tuo ehtymätön puro on Herramme Jeesuksen Kristuksen ristillä vuotanut syntiemme sovintoveri. Rakas ystävä, tässä Kristuksen lahjavanhurskaudessa on sinun vapautesi, vapautesi olla Jumalan lapsi ja Jumalan ystävä. **”Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi, ja häntä sanottiin Jumalan ystäväksi.”** (Jaakobin kirje 2:23) Eikö tässä ole kristityn vapaus. Oikeaa vapautta et löydä itsestäsi etkä vaatimuksistasi, vaan siitä, että Jumala on vanhurskauttanut meidät jumalattomat uskon kautta Hänen Poikaansa Jeesukseen.

Tämä oikea vapaus onkin sangen ihmeellinen: sinä ja minä pidämme suurimpana ajallisena lahjana sitä, että olemme saaneet syntimme anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä, meillä on kirkko ja seurakunta, jossa on kirkon seitsemän tuntomerkkiä: **”Jos Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todellisesti vapaiksi.”** (Johannes 8:36) Saamme elää Jumalan armosta elävinä kivinä osana Jumalan seurakunta Jeesuksen ystävinä kukin omalla paikallamme. Vaikka ulkoiset olosuhteemme muuttuisivat, niin ettemme enää saisi vapaasti julistaa Jumalan Sanaa ja joutuisimme siitä oikeuksien eteen syytettynä, meillä kuitenkin on iloinen ja puhdas omatunto siinä, että **”Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan.”** (Roomalaiskirje 8:31) Rakas ystävä, *”usko ei vaikuta ainoastaan sielun tulemista Jumalan Sanan kaltaiseksi, täyteen kaikkea armoa, vapaaksi ja autuaaksi, vaan yhdistää myöskin sielun Kristukseen niin kuin morsiamen ylkään. Tästä liitosta Kristuksen kanssa seuraa sielun muuttuminen yhden ruumiiksi Hänen kanssaan. Silloin molempien omaisuus, lankeemukset, onnettomuudet ja kaikki asiat ovat yhteisiä; Kristuksen oma tulee uskovan sielun omaksi ja kaikki sen oman Kristuksen omaksi. Kristuksella on kaikki aarteet ja autuus – ne ovat sielun – sinun omiasi. Sielua rasittavat kaikki paheet ja synnit – ne tulevat Kristuksen omiksi.”* (Kristityn vapaudesta, M. Luther) Tämä kaikki koska **”Hän – Jeesus – on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja Hänen haavojensa kautta me olemme parannetut.”** (Jesaja 53:5) Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa